

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121267311
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6121267311.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanému: T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX C. o zaplatenie 1.599,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 856,66 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 856,66 eur od 09.05.2018 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.

III. Stranám sporu náhradu trov konania neprizáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou upomínaciu súdu dňa 09.03.2021 a postúpenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 07.07.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.599,99 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.540,10 eur od 09.05.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 06.02.2015 úverovú zmluvu č. 4502022371, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3.000,- eur zo strany žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 64,95 eur. Tvrdil, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, pretože úver riadne a včas nesplácal, a preto v zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil dňa 19.04.2018 k zosplateniu úveru a zároveň vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalovaný v lehote 15 dní poskytnutej mu na splnenie povinností dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje aj úroky z omeškania od 09.05.2018 do zaplatenia. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil sumu 2.143,34 eur a z priloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že dlh žalovaného, ktorý si žalobca uplatňuje v tomto konaní pozostáva z istiny vo výške 259,01 eur, úroku vo výške 59,89 eur, zosplatennej istiny vo výške 1.273,84 eur, pričom táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatení za 39. -60. splátku a poplatok za možnosť zmeny splátky vo výške 7,25 eur. K poplatku za možnosť zmeny splátky poukázal na to, že táto služba je dobrovoľná a následne bližšie špecifikoval službu označenú ako Odložené splátky. Z úverovej zmluvy však vyplýva, že žalovaný si túto doplnkovú službu nevybral, keďže v bode 43. zmluvy je uvedené „Dohodli sme sa na službe Odložené splátky NIE“.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o hotovostnom úvere č. 45020223715000 zo dňa 06.02.2015, úverové podmienky, výzvu k splateniu celého dlhu zo dňa 19.04.2018 s podacím hárkom, výpis čerpania splátok a úhrad a predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu zo dňa 10.02.2021.

4. Upomínací súd o žalobe rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 36Up/319/2021 zo dňa 22.03.2021, proti ktorému podal žalovaný odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Spis bol preto po vyjadrení žalobcu v súlade s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZUK“) postúpený na prejednanie príslušnému Okresnému súdu Kežmarok.

5. Žalovaný v podanom odpore nepoprel, že so žalobcom uzatvoril zmluvu o hotovostnom a revolvingovom úvere č. 4502022371 dňa 06.02.2015, na základe ktorej mu žalobca poskytol úver vo výške 3.000,- eur. Predmetná zmluva je podľa neho tzv. typová zmluva a ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Na predmetnú zmluvu je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Podľa neho je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely jeho splatenia. Keďže je v postavení spotrebiteľa, má súd povinnosť poskytnúť mu ochranu ex offo a vykonať podľa § 298 CSP prieskum, či si žalobca neuplatňuje voči spotrebiteľovi čo i len sčasti neprijateľné zmluvné podmienky. S poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru navrhol uzavrieť so žalobcom zmier, na základe ktorého mu zaplatí istinu vo výške 856,66 eur v pravidelných 10 mesačných splátkach po 85,67 eur, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s tým, že súd žiadnej zo strán sporu neprizná náhradu trov konania.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného nesúhlasil s právnym názorom žalovaného, nakoľko predmetná zmluva je platná a účinná, obsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. stanovené náležitosti v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Bíróová a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, ktorý uviedol, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Obdobne poukázal aj na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/56/2018, 4Cdo/187/2017, 4Cdo/211/2017 a 7Cdo/98/2018. Vzhľadom k uvedenému navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu nevyjadril.

8. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 10.12.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný napriek tomu, že mu bolo predvolanie včas doručené. Z adresy jeho trvalého pobytu sa vrátilo ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote dňa 06.12.2021 a týmto dňom sa v zmysle ustanovenia § 116 ods. 3, § 106 ods. 1 písm. a) v spojení s § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje predvolanie na pojednávanie za doručené. Žalovaný neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal a k sporu sa vyjadril v podanom odpore proti platobnému rozkazu. Nakoľko nebol podaný dôvodný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

9. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, odporom žalovaného, vyjadrením žalobcu k podanému odporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovaným namietané ani spochybnené a ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

10. Na základe zmluvy o hotovostnom úvere uzavretej dňa 06.02.2015 medzi žalobcom a žalovaným bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný dňa 10.02.2015 vyčerpal sumu 3.000,- eur a v splátkach zaplatil na úhradu úveru sumu 2.143,34 eur, čo v podanom odpore žalovaný nepoprel. Žiadnu ďalšiu splátku, ktoré mal uhrádzať podľa zmluvy vo výške 64,95 eur až do sumy celkovej čiastky 3.810,- eur vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci už žalobcovi neuhradil. Žalobca podľa úverových podmienok úver dňa 19.04.2018 zosplatnil a žalovanému adresoval výzvu k splateniu celého úveru, ktorou ho vyzval k úhrade dlžnej sumy vo výške 1.635,99 eur v lehote 15 dní od spísania výzvy (t. j. od dňa 19.04.2018). Zároveň ho upozornil na možnosť začatia súdneho konania. Výzva bola podľa predloženého podacieho hárku odoslaná žalovanému dňa 23.04.2018.

11. Podľa zmluvy o hotovostnom úvere bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver v celkovej výške 3.000,- eur, ktorý mal uhradiť v 60 mesačných splátkach vo výške 64,95 eur v termíne splatnosti 15. deň v kalendárnom mesiaci a pri ročnej úrokovej sadzbe 9,74 %, RPMN 10,20 % a priemernej hodnote RPMN 17,33 eur mal uhradiť celkovú čiastku (bez platieb za doplnkové služby) vo výške 3.810,- eur. Termín konečnej splatnosti bol 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve bola podľa bodu 41. dohodnutá medzi stranami aj dobrovoľná doplnková služba označená ako „Zmena výšky a počtu splátok“ s poplatkom za službu (zahrnutý v splátke) vo výške 1,45 eur mesačne. Iná doplnková služba podľa zmluvy dohodnutá nebola.

12. Predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 10.02.2021 vyzval žalobca žalovaného k zaplateniu dlžnej čiastky v celkovej výške 1.860,- eur na tam uvedené číslo účtu v lehote 7 dní odo dňa odoslania výzvy s upozornením na možnosť podania žaloby na súd. Podľa predloženého poštového podacieho hárku bola výzva žalovanému odoslaná dňa 11.02.2021.

13. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 06.02.2015 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 06.02.2015 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom; písm. g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu,

ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,; písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

22. Medzi stranami sporu neboli žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho úveru/pôžičky, t. j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobcom žalovanému, bez určenia účelu ich použitia, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

23. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy, čerpanie úveru vo výške 3.000,- eur a ani úhrada sumy 2.143,34 eur. Taktiež medzi stranami nebolo sporné zosplatenie úveru podľa Hlavy 6. Ukončenie zmluvy, § 3 písm. a) ÚZP, podľa ktorých „v prípade, že ste sa oneskorili s platením aspoň dvoch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenenie úveru)“. Žalovaný namietal písomnú formu uzavretia zmluvy a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobca vo vyjadrení k odporu odôvodnil správnosť náležitosti zmluvy o úvere a poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR týkajúce sa rozčlenenia splátok.

24. Vzhľadom k tomu, že ide o spotrebiteľský spor, súd je povinný skúmať, či predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti. Pri jej preskúmaní súd dospel k záveru, že táto neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. stanovené obsahové náležitosti, a to konkrétne termín konečnej splatnosti úveru, správne uvedenie RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tieto údaje patria medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o úvere a ich absenciu zákonodarca spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, to znamená, že žalobcovi nie je možné priznať nárok na úrok a poplatky zo zmluvy o úvere.

25. V prvom rade však súd považoval za potrebné sa vysporiadať s okolnosťami tvrdenými žalovaným v podanom odpore, a to, že zmluva o úvere nemá písomnú formu a absentuje v nej uvedenie výšky,

počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Na to, aby boli splnené zákonom predpísané podmienky písomnej formy je potrebné, aby pri uzavretí zmluvy došlo k stretu obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v rovnakom čase a mieste. Z predloženej zmluvy o hotovostnom a revolvingovom úvere vyplýva, že zmluva bola stranami sporu podpísaná dňa 06.02.2015, pričom na zmluve sa nachádza podpis splnomocneného zástupcu/predajcu za žalobcu a podpis klienta - žalovaného k zmluve o hotovostnom úvere. K uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi stranami nedošlo, nakoľko zmluva v tejto časti nie je podpísaná klientom- žalovaným a žalobca si z tejto zmluvy ani neuplatňuje žiadne nároky voči žalovanému. Zmluva o hotovostnom spotrebiteľskom úvere netrpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu boli zachytené na jednej obsahovo zhodnej listine, sú podpísané konajúcimi osobami, a preto je možné uzavrieť, že zmluva o hotovostnom úvere má písomnú formu a námietka žalovaného o nedostatku písomnej formy zmluvy nie je dôvodná.

26. K ďalšej námietke žalovaného o potrebe rozčlenenia splátky na jednotlivé zložky súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie. Podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 05.09.2019 vydaného vo veci C-331/18, článok 10 ods. 2 písm. h) až j) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave akou je vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej musí zmluva o úvere špecifikovať rozpis každej splátky určenej, podľa prípadu, na amortizáciu istiny, splatenie úrokov a ostatných nákladov. Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 Smernice 2008/48 ako boli vyložené rozsudkom z 09.11.2016 Home Credit Slovakia (C-42/15) sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.

27. Súdny dvor Európskej únie zdôraznil, že požiadavka konformného výkladu je obmedzená všeobecnými právnymi zásadami, najmä zásadou právnej istoty, v zmysle ktorej nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem. Hoci povinnosť konformného výkladu nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem, vnútroštátne súdy musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, ak vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi Smernice.

28. Vzhľadom na závery uvedené v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18 vnútroštátne súdy sú povolané k zmene súdnej praxe, a to prostredníctvom zmeny vnútroštátnej judikatúry v tom zmysle, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí špecifikovať splátku úveru rozpisom na istinu, úrok a ostatné poplatky. Takýto výklad sa má uplatniť aj na zmluvy o úvere, o aké ide vo veci samej, ktoré boli uzatvorené pred vyhlásením rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, ako aj pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanej zákonom č. 279/2017 Z. z. s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.

29. So zreteľom na uvedené, právny záver, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver v predmetnej veci treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva absenciou rozpisu splátky na istinu, úrok a poplatky nespĺňala náležitosti vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, by už vzhľadom na vyššie uvedené nebol správny. Po vydaní rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018 je dôvodné očakávať zosúladenie rozhodovacej činnosti najvyššej vnútroštátnej súdnej autority s týmto rozhodnutím, na čo správne poukázal aj žalobca vo svojom vyjadrení, v ktorom citoval rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Aj túto námietku žalovaného k absencii rozčlenenia splátok na jednotlivé zložky je potrebné vzhľadom k uvedenému považovať za nedôvodnú (viď napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8CoCsp/48/2020 zo dňa 28.10.2021).

30. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je v bode 39. uvedené „Termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Takto uvedený termín konečnej splatnosti je stanovený počtom splátok po poskytnutí úveru. Termín konečnej splatnosti a počet splátok sú dve

odlišné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) (doba trvania a termín konečnej splatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) (počet splátok). Aj Smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere rozlišovala dĺžku trvania zmluvy o úvere (článok 10 ods. 2 písm. c)) a počet splátok (článok 10 ods. 2 písm. h)). Čo sa týka termínu konečnej splatnosti úveru, tento nemožno nahrádzať matematickým výpočtom osobitne pri početných splátkach, ako to ja aj v prípade danej zmluvy. Spotrebiteľ totiž musí mať jasno už pri uzatváraní zmluvy, kedy nastane konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, veď práve to je účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Výška, počet a termíny splátok sú ďalšou povinnou náležitosťou zmluvy, a to podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Zákonomdarca teda nemohol mať na mysli pri stanovení termínu konečnej splatnosti úveru počet splátok. Termín konečnej splatnosti úveru nie je možné stotožniť s počtom splátok. Je potrebné si uvedomiť, že účelom zavedenia tejto náležitosti zmluvy bolo docieľiť, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti. Nepostačuje len údaj o počte splátok, keďže nemožno od spotrebiteľa požadovať, aby si matematicky vypočítal termín konečnej splatnosti z iných údajov v zmluve. Konečná splatnosť úveru by mala byť uvedená minimálne konkrétnym mesiacom a rokom, pokiaľ termín splatnosti splátok zo zmluvy je jasný a transparentný. Vzhľadom k tomu, že táto náležitosť v zmluve absentuje, je potrebné s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov (viď napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 16CoCsp/3/2020 zo dňa 30.11.2020).

31. Podľa bodu 41. zmluvy si strany dohodli doplnkovú službu (dobrovoľnú), a to Zmena výšky a počtu splátok, pri ktorej je uvedené ÁNO, s tým, že podľa bodu 42. zmluvy poplatok za službu (zahrnutý v splátke) je 1,45 eur mesačne a podľa bodu 35. zmluvy celková čiastka splatná spotrebiteľom (bez platieb za doplnkové služby) je 3.810,- eur. Podmienky Možnosti zmeny výšky a počtu splátok sú bližšie uvedené v Hlave 5. §11 ÚZP, z ktorých vyplýva, že dlžník môže po úhrade prvých 4 splátok požiadať o zmenu výšky a počtu splátok, a to aj telefonicky za podmienok tam uvedených. Za možnosť dohodnutia novej výšky a počtu splátok úveru musí hradiť pravidelný mesačný poplatok s tým, že výška poplatku je uvedená v zmluve a dlžník zároveň súhlasí s tým, že poplatok je zahrnutý v splátke. Zároveň sa strany dohodli na tom, že dlžník môže kedykoľvek požiadať o zrušenie možnosti zmeny výšky a počtu splátok, a to aj telefonicky.

32. Vychádzajúc z uvedeného ako aj z podanej žaloby je zrejmé, že výška mesačnej splátky v sume 64,95 eur zahŕňala v sebe aj výšku poplatku v sume 1,45 eur, avšak suma celkovej čiastky 3.810,- eur nezodpovedala celkovej čiastke zohľadňujúcej poplatok, ktorá mala byť vo výške 3.897,- eur. Z toho vyplýva, že veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Takýmto vymedzením údajov v spotrebiteľskej zmluve potom dochádza k zneisteniu spotrebiteľa, keď tento potom bežným prenásobením počtu splátok a ich výšky nedostane údaj o celkovej čiastke, pretože v skutočnosti splatí vyššiu sumu, v tomto prípade o 87,- eur. Preto ak bola doplnková služba vo forme mesačného poplatku za zmenu výšky a počtu splátok dojednaná, mala byť táto suma premietnutá do uvádzanej celkovej čiastky platenej spotrebiteľom, resp. keďže sa tak nestalo, nemala byť táto suma poňatá do výšky splátky.

33. Podľa predloženého formuláru zmluvy o úvere, jeho súčasťou sú aj doplnkové služby, pričom takto vopred naformulované doplnkové služby nemožno hodnotiť inak ako jednu z podmienok uzatvorenia zmluvy o úvere. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je definovaná v ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ak žalobca v zmluve do výšky mesačnej splátky 64,95 eur zahrnul i náklady na doplnkové služby, ako je poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 1,45 eur mesačne, je zrejmé, že žalovaný musel navyše uzatvoriť i zmluvu o poskytnutí takýchto doplnkových služieb. Žalobcovi nič nebránilo uviesť v zmluve o úvere pri údají o

výške mesačnej splátky sumu bez splátok doplnkových služieb, ak tieto doplnkové služby do celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, nemali byť zahrnuté.

34. V súvislosti s uvedeným je potrebné poukázať na to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RMPN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver, poplatok za služby), tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zarátat do RPMN. V zmluve však údaj o výške splátky úveru nebol zahrnutý do výšky RPMN, čo malo za následok jej nesprávnu výšku stanovenú v zmluve vo výške 10,20 %, pričom pri vynásobení mesačných splátok v počte 60 a výšky mesačnej splátky 33,56 eur na celkovú čiastku 3.897,- eur, predstavuje RPMN 11,04 %. S poukazom na už citované definície pojmov v § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. i keby spotrebiteľ nebol nútený pristúpiť k doplnkovej službe (keďže v zmluve je uvedené, že doplnkové služby sú dobrovoľné), podľa názoru súdu uvedený poplatok za službu mal byť zahrnutý do RPMN a do celkových nákladov, a teda sa mal odrážať aj v celkovej čiastke. Zahnutie poplatku do výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkovej čiastky je zmatečné, zavádzajúce, odporujúce zákonu a v neposlednom rade jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že dojednaná doplnková služba je súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ ovplyvniť nemohol a pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vzhľadom na nesprávny údaj týkajúci sa celkovej čiastky úveru spotrebiteľa, vrátane nesprávneho údaj o výške RPMN je zmluva bezúročná a bezpoplatková.

35. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.

36. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účelom uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bolo poskytnutie bezúčelového úveru. Medzi stranami nebolo sporné, že výška poskytnutej pôžičky bola 3.000,- eur a taktiež nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný zaplatil celkovo sumu 2.143,34 eur. Rovnako žalovaný nenamietal, že dňa 19.04.2018 došlo k predčasnému zosplatneniu úveru. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru žalovanému a reálne vykonanými úhradami žalovaným žalobcovi, t. j. vo výške 856,66 eur (3.000,- eur - 2.143,34 eur). Súd preto žalobe v časti na zaplatenie sumy 856,66 eur vyhovel a I. výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 856,66 eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu II. výrokom zamietol.

37. Žalobca uplatňoval v konaní popri dlžnej úverovej istine a úrokoch, na ktoré mu pre bezúročnosť úveru nárok nevznikol aj ďalší nárok, a to poplatok za možnosť zmeny splátky, ktorý predstavuje sumu 7,25 eur za splátky č. 33. - 38. Aj v tejto časti súd žalobu zamietol, nakoľko túto zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie sumy 7,25 eur z titulu poplatku za službu nepriznal.

38. Žalovaný v podanom odpore navrhol uzavretie zmluvy s možnosťou splácania súdom prisúdenej sumy v splátkach vo výške 85,67 eur mesačne, pričom svoju žiadosť bližšie neodôvodnil osobnými, majetkovými a ani zárobkovými pomermi. K žiadosti žalovaného sa bližšie nevyjadril ani žalobca vo svojom vyjadrení. Nakoľko súd nemal preukázanú dôvodnosť takejto žiadosti, zaviazal žalovaného na úhradu sumy 856,66 eur bez možnosti jej splácania v splátkach.

39. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Žalobca požadoval zaplatenie úrokov z omeškania od 09.05.2018, teda po 15 dňoch od odoslania výzvy k splateniu celého úveru žalovanému, ktorú odoslal dňa 23.04.2018. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej výšky istiny, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 856,66 eur od 09.05.2018 do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúcich sa k sume zamietnutej istiny z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keď pri ustálení pomeru úspechu a neúspechu treba vziať do úvahy, že žalobe bolo sčasti vyhovené a sčasti bola zamietnutá. Žalobca bol úspešný v časti istiny 856,66 eur čo predstavuje 53,54 % a žalovaný bol úspešný v časti istiny 743,33 eur, čo predstavuje 46,45 %. Keďže pomer úspechu strán je cca pol na pol (s rozdielom 7,09 %), súd rozhodol tak, ako je uvedené v III. výroku rozsudku a stranám sporu nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.